

μυλωνάς

μυλωνάς, ο, θηλ. **μυλωνού, η**, ουσ. [<μσν. μύλων (= μύλος) + κατάλ. -άς], ο μυλωνάς·

- (βάζει) κι η μυλωνού τον άντρα της με τους παρατεντάδες, λέγεται στις περιπτώσεις που κάποιος θέλει να φανεί ανώτερος από αυτό που πραγματικά είναι: «ένας ασήμαντος κλητήρας στο υπουργείο είναι και περνιέται για υπουργός. -Κι η μυλωνού τον άντρα της με τους παρατεντάδες»·

- θεωρία επισκόπου και καρδιά (καρδιά) μυλωνά, βλ. λ. [θεωρία](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας